

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8395

гр. София, 02.10.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в закрито заседание на 02.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

като разгледа дело номер **6181** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на А. Т., гражданин на А., чрез адвокат Т. Й. с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 2, офис 4 срещу Решение № 11-ОК/30.05.2023 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на последваща молба чужденеца за предоставяне на международна закрила не е допусната до разглеждане по същество.

С протоколно определение от 13.09.2023 г. делото е насрочено за разглеждане в открито заседание на 11.10.2023 г.

СЪДЪТ след извършена служебна проверка констатира, че през месец юни 2023 г. към СЕС е отправено преюдициално запитване от АССГ, по което е образувано дело № 352/2023 г. по описа на СЕС.

СЪДЪТ намира, че зададените въпроси, както следва:

1. Следва ли да се тълкуват Съображение 15 от Преамбюла, чл. 2, б. "з" и чл. 3 от Директива 2011/95 на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила – като предоставящи възможност на държава членка за въвеждане на национална уредба за предоставяне на международна закрила, основана на съчувствие или по хуманитарни съображения, която няма никаква връзка с логиката и духа на Директива 2011/95 съгласно Съображение 15 от Преамбюла и чл. 2, б. "з" от нея (друг тип закрила), или и в този случай, уредената национална възможност за предоставяне на закрила „по хуманитарни съображения“ трябва да е съвместима със стандартите на международната закрила съгласно чл. 3 от Директива 2011/95?

2. Налагат ли Съображение 12 от Преамбюла и чл. 14, пар. 2 от Директива 2008/15 на Европейския Парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите-членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни, във връзка с чл. 1 от Хартата и на чл. 4 от Хартата, императивно задължение за държава членка за издаване на писмено потвърждение на граждани на трети страни, удостоверяващо, че са в незаконен престой, но не могат все още да бъдат изведени?

3. При национална правна уредба, при която единствената правна норма за уреждане статута на гражданин на трета страна по „хуманитарни съображения“ се съдържа в чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, съвместимо ли е със Съображение 15 от Преамбюла и чл. 2, б. „з“ и чл. 3 от Директива 2011/95 тълкуване на тази национална норма, което няма никаква връзка с характера и основанията по Директива 2011/95?

4. За целите на приложение на Директива 2011/95, изискват ли чл. 1, чл. 4 и чл. 7 от Хартата преценка дали продължителният престой без уреден статут на гражданин на трета страна в държава членка представлява самостоятелно основание по „императивни хуманитарни съображения“ за предоставяне на международна закрила?

5. Допуска ли позитивното задължение на държава членка да гарантира спазването на чл. 1 и чл. 4 от Хартата разширително тълкуване на националната мярка по чл. 9, ал. 8 ЗУБ, което надхвърля логиката и стандартите на международната закрила по Директива 2011/95 и налага тълкуване, съобразено единствено със спазването на основните права с абсолютен характер по чл. 1 и чл. 4 Хартата?

6. Може ли непредоставянето на закрила по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ на гражданин на трета страна в положението на жалбоподателя, да доведе до незачитане от държавата членка на задълженията ѝ по чл. 1, чл. 4 и чл. 7 от Хартата?

са относими към правилното решаване на разглеждания в рамките на настоящето производство спор, поради което на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, Настоящият съдебен състав счита, че отговорът на отправените въпроси по преюдициалното запитване до СЕС има значение за правилното решаване и на настоящия правен спор, което налага производството по настоящото дело да се спре на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК във връзка с чл. 144 АПК до приключване на производството по пред СЕС по дело С-352/23.

Водим от горното и в същия смисъл Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 13.09.2023 г., с което делото е насрочено за разглеждане в открито заседание на 11.10.2023 г.

СПИРА производството по адм. дело № 6181/2023 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 19-ти състав до постановяване на решение по дело С-352/23 на СЕС.

Преписи от определението да се изпратят на страните.

Определението за спиране може да се обжалва в 7-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено пред ВАС.

Делото да се докладва на председателя на състава на 10.01.2024 г., за преценка на условията за възобновяване.

